

Recensie 'Motherland' JazzFlits (nummer 100, 23 juni 2008)

Door: Frank Huser

Gitarist Marzio Scholten studeerde in 2006 met lof af aan het Amsterdams conservatorium. Zijn formatie werd in 2007 door de Stichting JazzNL uitgeroepen tot een van de meest veelbelovende jazzgroepen van Nederland. En nu is er dan zijn debuut, 'Motherland'. Een portfolio, de 'showcase' waarmee Marzio Scholten zijn bekwaamheden etaleert. En die zijn bepaald niet gering. Het verdient de voorkeur om iemands muzikale identiteit te duiden vanuit zijn of haar eigen werk. Maar in dit geval, bij dit debuut en met het oog op het materiaal op deze cd, kan het geen kwaad te refereren aan vakgenoten als John Scofield, Pat Metheny, Jim Hall, Pat Martino, om maar enkele namen te noemen. En in Nederland, tevens zijn leermeesters, Jesse van Ruller, Maarten van der Grinten en Martijn van Iterson als stijlverwante musici. Met andere woorden, Scholtens stijl bevat elementen uit fusion, bebop en jazzrock, maar hij betreedt niet de geijkte paden. Alle acht muziekstukken (de kortste is bijna zeven minuten) en arrangementen zijn van Scholten zelf. Daarmee laat je zien wat je in huis hebt! Zijn spel is melodieus, subtiel en fris maar ook hoekig en pregnant. Niet minder indrukwekkend is het spel van de band. In de niet altijd eenvoudige composities kwijt de band zich op doeltreffende wijze van haar taak waardoor de muziek toegankelijk blijft. Mooi samenspel en verrassende soli. Het zegt ook iets over de vaardigheid van Scholten als componist. Zijn werk is open van karakter en inviteert de luisteraar tot betrokkenheid. Het doet enigszins denken aan de composities van gitarist/pianist Ralph Towner voor diens band Oregon. Knap gedaan. Een debuut om van te dromen. (Frank Huser)

Review 'Motherland' JazzFlits (23/06/2008)

By: Frank Huser

In 2006 guitarist Marzio Scholten graduated with honours at the Conservatory of Amsterdam. His formation was announced as one of the most promising Dutch jazz groups by Stichting JazzNL in 2007. And now, here is his debut 'Motherland. A portfolio or showcase on which Marzio Scholten presents to us his skills, which are very impressive. It is preferred to indicate ones musical identity from ones own work and compositions, but in this case, with this debut, and considering the material on this cd it certainly doesn't do harm to refer to his contemporaries John Scofield, Pat Metheny, Jim Hall and Pat Martino, just to name a few. And in Holland we could refer to his teachers Jesse van Ruller, Maarten van der Grinten and Martijn van Iterson, as musicians alike. In other words, Scholten's style contains elements of fusion, bebop and jazzrock, but without using clichés at all. All eight pieces of music (the shortest one clocking almost seven minutes) and arrangements are Scholten's work. And that is how he shows us that he has got a lot to offer! His playing is melodic, subtle and fresh, as well as angular and to the point. The playing of the band is not less impressive. In the compositions, which are not always easy to play, the band does her job very effectively, which makes the music accessible. Beautiful interaction and suprising solos. This also says a lot about Scholten's skills as a composer. His work has an open character and invites the listener to relate to the music. It somehow reminds of guitarist/pianist Ralph Towner's compositions for his band Oregon. Extremely well done. A debut one could only dream about. (Frank Huser)